

ФИНАЛНА ДЕКЛАРАЦИЯ
на Генералната Асамблея на EAPN 2005:
Реализиране на дневния ред за социално включване – от
обещание към реалност.

На 24-26 ноември 2005, ЕАПН проведе своето 16-то Общо събрание в Ливърпул, Англия. Това общо събрание прие Норвежката и Кипърската мрежи за членове на мрежата. Тази година ключовата тема беше: “Реализиране на програмата за социално включване”. В края на Общото събрание, делегатите на ЕАПН приеха следната декларация:

Делегатите на Общото събрание на ЕАПН са много загрижени от **увеличаващото се неравенство, нарастването на нивото на дискриминация и отчуждаването на общностите в неравностойно положение** в много от страните членки на Европейския съюз. Тези развития, които произтичат от липсата на инвестиции в социалните политики и програми не може да бъдат пренебрегвани. Реагирането на тези развития трябва да доведе до още по-силно фокусиране върху стратегията на Европейския съюз за социално включване, увеличаване на нейната ефективност и стремеж за по-голяма социална кохезия.

Политическите приоритети, установени на ниво ЕС, допринасят за тези нарастващи неравенства. Във връзка с това, делегатите на Общото събрание изразиха своето възмущение от:

- Липсата на всякакво отразяване на социалното включване и социалната кохезия в Националните програми за реформи, които са централен компонент в ревизираната Лисабонска стратегия. Тази липса на целеполагане на социалната кохезия е директен резултат от решението, взето от лидерите на ЕС, за съсредоточаване на ревизираната Лисабонска стратегия предимно върху работните места и растежа.
- Предложението за отслабване на детайлните и общи цели на стратегията за социално включване на ЕС, приета от държавните глави и правителствата на Съвета в Ница през 2000. Това предложение съдържа заплаха за намаляване на политическия ангажимент към Националните планове за действие по социалното включване. Ние няма да приемем намаляването на стратегическото значение на тези планове и отслабването на тяхната възможност да бъдат инструмент, който тласка напред политиките за борба с бедността и социалното изключване.

- Провалът да се превърне измерението на социалното включване в централен фокус при настоящите преговори по новата законодателна рамка на структурните фондове и неуспеха да бъдат признати НПО за равноправни партньори в управлението и реализацията на структурните фондове.

Политическите приоритети на ниво ЕС и на национално ниво трябва да бъдат преразгледани в светлината на тази реалност. Общото събрание призовава всички релевантни актьори и в частност политическите лидери на ниво ЕС и национално ниво:

1. Да потвърдят една визия за **Социална Европа**, в която всички граждани и живущи имат ефективен достъп до всички фундаментални права, включително икономически, социални и културни права. Дебатът за бъдещето на Европейския социален модел трябва да има за цел да допринесе за тази визия и трябва да търси въвличането на гражданите и живущите в този дебат за да доближи до хората проекта за ЕС.

2. Да осигурят ясно фокусиране върху социалното включване и социалната кохезия в **Националните програми за реформи**, които са централен компонент в ревизираната Лисабонска стратегия.

3. Да увеличат своя ангажимент към **Стратегията на ЕС за социално включване и Националните планове за действие по социалното включване**. Това ще включва подобряване политическата координация на ниво ЕС и национално ниво, по-добро включване на Националните парламенти и различните нива на правителството и по-голямо коопериране с НПО, борещи се с бедността и социалното изключване. Това предполага, също така, един по-критичен поглед при вземането на икономически и финансови решения във връзка с тяхното влияние върху социалната кохезия. Тези Национални планове за действие трябва да бъдат подкрепени с адекватни финансови средства, за да се осигури тяхната ефективност и те трябва да останат основен инструмент за придвижване напред на политиките за борба с бедността и социалното изключване.

4. Да гарантират, че **подробните и общите цели**, договорени от главите на държавите и правителствата на Съвета в Ница през 2000, остават в сърцето на предложението на Комисията, за да направляват Отворения метод на координация по отношение на социалната защита и социалното включване.

5. Да осигурят допълване **между анти- дискриминационните политики и политиките, съдействащи за социална кохезия**; в частност да гарантират че Националните планове за действие по социално включване ще бъдат адекватно адресирани към индивидите и общностите, живеещи в дискриминация, и особено расизъм.

6. Да признаят историческите корени на имиграцията в ЕС и да **се обърнат към реалността на имигрантите**, вече живеещи в ЕС. Това трябва да започне с развитието на подробни и кохерентни интеграционни политики в страните членки и на ниво ЕС, целящи увеличаване на икономическото, гражданското и политическото участие на имигрантите. ЕС не трябва да затваря своите граници за икономическата имиграция. В същото време, трябва да бъде реализирани съществуващите международни ангажименти за подкрепа и инвестиции за развитие на политики и мерки, целящи намаляване на икономическите и социални неравенства, генерирани от тенденциите на глобализация.

7. Да осигурят, че настоящият политически фокус върху заетостта ще доведе да развитието на един **включващ пазар на труда**, който дава достъп до качествена заетост на всички, които могат да работят, като същевременно значително намалява броя на работещите бедни. Политиките за заетост трябва да предлагат равни възможности и равно заплащане за мъжете и жените и трябва да осигурява адекватна подкрепа чрез социални грижи и подкрепа за съгласуване на работата, семейството и живота в общността. Значението на социалната икономика трябва да рефлектира в политиките за заетост.

8. Да признаят НПО за равноправни партньори при управлението и реализацията на структурните фондове, което е съществено, за да се даде воля на **големия потенциал на структурните фондове** да подпомагат социалното включване и социалната кохезия в ЕС. Достъпът на НПО, борещи се с бедността и социалното изключване, до структурните фондове дава възможност тези фондове да бъдат използвани по-добре за нуждите на хората и общностите в неизгодно положение и да се развиват и реализират програми и действия за засегнатите индивиди и общности. Прякото включване на засегнатите хора и общности е съществено за осигуряване на това, фондовете да съответстват на техните нужди и да развиват съответните възможности. Достъпът на НПО до структурните фондове не трябва да бъде блокиран от бюрократични процеси или изисквания на националните власти, които не могат да се преодолеят от НПО по места. Това особено се отнася през този период за новите страни членки.

9. Да засилят подходите към **активна демокрация и граждански диалог** и в частност да осигурят на хората, живеещи в бедност, изключване и неравенство, и организациите, в които те участват, необходимия организационен капацитет, рамки на участие и финансова подкрепа, обезпечавачи тяхното участие. Европейските срещи на хората, живеещи в бедност и социално изключване, и продължението на тези срещи в много страни членки е един добър положителен пример, който трябва да бъде развиван в бъдеще.

10. Да гарантират права за всички на **качествени социални услуги**, като здравни услуги и услуги по заетостта, и такива от **обществена полза**, като горива и вода и да осигурят адекватен контрол и регулация на тези услуги чрез съответните обществени власти.

Продължаващият скандал на широко разпространена бедност в едно богато общество, каквото е ЕС, не може да бъде толериран. Следващият кръг на Националните планове за действие трябва да придвижи съществено Европа към договорената цел на ЕС: “да нанесе решителен удар за изкореняване на бедността до 2010”. Както заявиха участниците в четвъртата Европейска среща на хората, живеещи в бедност и социално изключване, **“Бедните не могат да чакат!”**.